

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13

гр. София , 26.03.2021 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на двадесет и шести март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: полк. ДИМИТЪР А. ФИКИИН

Членове: полк. РУМЕН Л. ПЕТКОВ
полк. ПЕТЬО С. ПЕТКОВ

като разгледа докладваното от полк. ПЕТЬО С. ПЕТКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20216000600012 по описа за 2021 година

при участието на прокурора полковник ДАНЧО ДАНОВ и полковник СТОЯН ЛАЗАРОВ

С определение № 6/21.03.2021 година по ЧНД № 97/2021г., състав на Софийския военен съд е ВЗЕЛ мярка за неотклонение „Задържане под стража” на обвиняемия полковник П. Д. П., ЕГН *****, на длъжност заместник директор на дирекция „.....“ на Министерството на отбраната на Република България, привлечен към наказателна отговорност за извършване на престъпление по чл. 109 ал. 2, вр. ал. 1 и по чл. 104 ал. 1, вр. с чл. 20 ал. 2 от НК.

Определението е обжалвано от защитниците на обвиняемия адвокатите П.П. АК – Монтана и адвокат Д. Х. от САК. В жалбите се сочат доводи за незаконосъобразност на определението. Сочи се, че в постановлението за привличане в качеството на обвиняем не е очертан предметът на престъплението шпионство, а именно „информация представляваща държавната тайна“. Дефиницията на понятието „държавна тайна“ се съдържа в приложение № 1 към чл. 25 от ЗЗКИ. Твърди, че от представените от прокуратурата доказателства по настоящото досъдебно производство не е установено каква информация е събирал и дали въобще е събирал информация като форма на изпълнителното деяние „шпионство“ този обвиняем. След като не е установен видът, характерът, обемът, въобще каквато и да е конкретика на тази информация, то е невъзможно да се определи дали тя попада в приложното поле на ЗЗКИ, за да се класифицира

като „държавна тайна“. Оттук се прави извод, че не е налице предметът на престъплението по чл. 104 от НК. Сочи се още, че не е налице реална опасност обвиняемият да извърши друго престъпление. Не съществувала и реална опасност той да се укрие, понеже му е наложена забрана да напуска пределите на страната. Искане за мярката за неотклонение задържане под стража да бъде заменена с по – лека такава, например „домашен арест“ или „парична гаранция“.

Прокурорът заяви, че жалбата против определението е неоснователна и същото следва да бъде потвърдено.

Съдът разглежда жалбата на обвиняемия П. Д. П. и като съобрази данните по делото я прие за установено следното:

П. Д. П. е обвинен в това, че:

1. В периода от началото на 2020 година до настоящия момент на територията на Република България членувал в група ръководена от о.р. полковник И.П.И. с членове Д.Н.В. Д.Т.Г., Г.М.П.И. и Л.Б.М., като групата си поставя за цел да извършва престъпления по глава Първа от Особената част на НК – престъпление по чл. 109 ал. 2, вр. ал. 1 от НК.
2. За това, че на неустановени дати в периода от началото на 2020 година до настоящия момент, в съучастие като извършител с о.р. полковник И.П.И., Д.Н.В. Д.Т.Г., Г.М.П.И. и Л.Б.М. на територията на Република България събирал с цел да издаде на чужда държава информация, представляваща държавна тайна – престъпление по чл. 104 ал. 1, вр. с чл. 20 ал. 2 от НК.

От материалите по досъдебното производство може да се направи обосновано предположение за това, че обвиняемият има отношение към деянията, в които е обвинен. Данни в тази насока се съдържат в обясненията на обвиняемия Д.Г. (в том 23 от ДП), показанията на свидетелите Г. и Р. (в том 3 от ДП) и в протоколите за изготвяне на вещественни доказателствени средства от прилагането на специални разузнавателни средства – аудиозаписи (в томове 6 и 8 от ДП). Досежно доводът на защитата на обвиняемия, че от доказателствата по делото не е установено каква точно информация е събирал П. и дали въобще е събирал информация като форма на изпълнителното деяние „шпионство“, следва да се отбележи, че по делото са иззети от

подсъдимите множество оптични дискове и флаш – памети, на които са назначени съответните технически експертизи. Едва след изготвянето на тези експертизи и свалянето на информацията от тях ще може да се обсъжда и преценява, дали тази информация попада в кръга на информацията посочена в приложение № 1 към чл. 25 от ЗЗКИ.

Налице е и реална опасност, обвиняемият П. да се укрие и да извърши друго престъпление и в този смисъл са налице основанията на чл. 63 от НПК, за вземане на най-тежката мярка за неотклонение. Високото му служебно положение и естеството на информацията, до която в това му качество е имал достъп сочат за деяния, с висока степен на обществена опасност. Следва да се има предвид, че разследването е начален етап. Всичко това обосновава и посочената опасност. Отделно от това е налице и хипотезата на чл. 63 ал. 2 т. 3 от НПК, доколкото обвиняемият П. е привлечен за престъпление, за което се предвижда наказание не по-малко от десет години лишаване от свобода или друго по-тежко наказание.

Досежно доводите за влошено здравословно състояние на обвиняемия, настоящата инстанция намира, че категорични доказателства в тази насока няма. Освен това ЗИНЗС предвижда, че в случай на нужда на задържания може да се окаже помощ в специализирано медицинско заведение в или извън местата за лишаване от свобода. При влошено здравословно състояние обвиняемият може да иска и приложението на чл. 65 от НПК.

Предвид изложеното определението на Софийския военен съд, с което състав на Софийския военен съд е взел мярка за неотклонение „задържане под стража“ на обвиняемия по ДП № 21-Сл/2021 година по описа на ВОП – София полковник П. Д. П., ЕГН *****, на длъжност заместник директор на дирекция „.....“ на Министерството на отбраната на Република България, привлечен към наказателна отговорност за извършване на престъпления по чл. 109 ал. 2, вр. ал. 1 и по чл. 104 ал. 1, вр. с чл. 20 ал. 2 от НК следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 64 ал. 8 от НПК Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 6/21.03.2021 година по ЧНД № 97/2021г., на състав на Софийския военен съд, с което състав на същия съд е ВЗЕЛ мярка за неотклонение „Задържане под стража” на обвиняемия по ДП № 21-Сл/2021 година по описа на ВОП – София полковник П. Д. П., ЕГН *****, на длъжност заместник директор на дирекция „.....“ на Министерството на отбраната на Република България, привлечен към наказателна отговорност за извършване на престъпления по чл. 109 ал. 2, вр. ал. 1 и по чл. 104 ал. 1, вр. с чл. 20 ал. 2 от НК следва да бъде потвърдено..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____